

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/596/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1100899982
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1100899982.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci navrhovateľov: 1/ P. Z., E. W. XX, XXX XX E., 2/ N.. Z. C., E. B. Č.. XXX/XX, XXX XX V. N., (právni nástupcovia po nebohej J. Z.), 3/ Q.. H. C., E. A. N. Č.. XX, XXX XX E., proti odporcom: 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 811 09 Bratislava, 2/ K. N., B. X, XXX XX E., zastúpeného Advokátskou kanceláriou MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., so sídlom M. Benku 15, 811 07 Bratislava I, o návrhu navrhovateľky v 1/ rade o náhradu škody vo výške 23.120,- eur s prísl., o návrhu navrhovateľky v 2/ rade o náhradu škody vo výške 16.080,- eur s prísl., o odvolaní navrhovateľiek a o odvolaní odporcu v 1/ rade, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 12. 10. 2015, č. k. 10C/190/2000-732, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 12. 10. 2015, č. k. 10C/190/2000-732, p o t v r d z u j e s tým, že vo výroku súdu prvého stupňa pod bodom I a pod bodom II sa v týchto výrokoch upravuje len výraz, týkajúci sa navrhovateľov, a to nasledovne:

I. Odporca v 1/ rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne titulom náhrady škody sumu 11.560,- Eur v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh navrhovateľov v 1/ a 2/ rade titulom uplatneného úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej voči odporcovi v 1/ rade z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľov v 1/ a 2/ rade o náhradu škody v sume 11.560,- Eur voči odporcovi v 2/ rade z a m i e t a.

Zároveň upravuje výrok pod bodom II, týkajúci sa pôvodnej navrhovateľky v 2/ rade a to nasledovne:

II. Odporca v 1/ rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 3/ rade titulom náhrady škody sumu 8.040,- Eur, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh navrhovateľky v 3/ rade titulom uplatneného úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej voči odporcovi v 1/ rade z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľky v 3/ rade o náhradu škody v sume 8.040,- Eur voči odporcovi v 2/ rade z a m i e t a.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu v 1/ rade zaplatiť pôvodnej navrhovateľke v 1/ rade titulom náhrady škody sumu 11.560,- eur, návrh pôvodnej navrhovateľky v 1/ rade, týkajúci sa úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej voči odporcovi v 1/ rade zamietol. Zároveň návrh pôvodnej navrhovateľky v 1/ rade o náhradu škody v sume 11.560,- eur voči odporcovi v 2/ rade zamietol.

Zároveň zaviazal odporcu v 1/ rade zaplatiť pôvodnej navrhovateľke v 2/ rade titulom náhrady škody sumu 8.040,- eur, návrh pôvodnej navrhovateľky v 2/ rade titulom uplatneného úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej voči odporcovi v 1/ rade zamietol. Zároveň návrh pôvodnej navrhovateľky v 2/ rade o náhradu škody v sume 8.040,- eur voči odporcovi v 2/ rade zamietol. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Navrhovateľ v písomne podanom odvolaní k vymedzeniu okruhu účastníkov konania uviedol, že pôvodná navrhovateľka v 1/ rade I. R.R., v 2/ rade J. Z., navrhovateľka v 3/ rade H. R., navrhovateľ v 4/ rade K. R., navrhovateľka v 5/ rade H. C., sa návrhom, doručeným súdu dňa 21. 12. 2000, domáhali, aby súd uložil povinnosť pôvodne žalovanému odporcovi v 1/ rade POLNOCHEM, a. s., Bratislava, odovzdať byty, ktorých boli nájomcami, a ktoré sa nachádzali v bytovom dome na G. M. G. E., zároveň mala byť odporcovi v 1/ rade súdom uložená povinnosť predmetné byty pred ich odovzdaním uviesť do pôvodného stavu. Navrhovateľky zároveň žiadali, aby súd odporcu v 1/ rade POLNOCHEM, a. s., Bratislava, odporcu v 2/ rade PLAZMONT, spol. s. r. o., odporcu v 3/ rade Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, odporcu v 4/ rade Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, zaviazal na náhradu škody v prospech navrhovateľky v 1/ rade sumou 36.513,32 eur (1.100.000,- Sk), v prospech navrhovateľky v 2/ rade sumou 39.832,70 eur (1.200.000,- Sk), v prospech navrhovateľov v 3/ a 4/ rade sumou 37.262,16 eur (1.122.560,- Sk), v prospech navrhovateľky v 5/ rade sumou 30.870,34 eur (930.000,- Sk) a v prípade, že by pôvodne označení odporcovia neboli zaviazaní na náhradu škody, žiadali, aby súd zaviazal pôvodne žalovaného odporcu v 5/ rade Slovenskú poisťovňu, a. s., na náhradu poistného plnenia. Navrhovateľky sa voči odporcovi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a voči Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáhali aj náhrady nemajetkovej ujmy. Podaním doručeným súdu dňa 19. 7. 2001 (č. I. 18 spisu) žiadali, aby súd do konania pripustil vstup ďalšieho účastníka na strane odporcu v konaní, a to odporcu v 6/ rade spoločnosť FERA, s. r. o. Navrhovateľka v 1/ rade, spolu s pôvodnými navrhovateľmi v 3/ a 4/ rade H. R. A. K. R., návrh v celom rozsahu zobrala späť, a to písomným podaním, doručeným súdu dňa 9. 1. 2002 (č. I. 73) a žiadala konanie zastaviť. Súd konanie voči navrhovateľke v 1/ rade a pôvodným navrhovateľom v 3/ a 4/ rade, uznesením č. k. 10C/190/00-89 zo dňa 10. 4. 2002, zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 6. 2004, nakoľko bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/207/2003-151 zo dňa 27. 2. 2004 potvrdené. Medzitým zostávajúce navrhovateľky J. Z. A. Q., H. C. písomným podaním doručeným súdu dňa 22. 5. 2002 (č. I. 102) návrh voči pôvodne žalovaným odporcom v 1/ rade POLNOCHEM, a. s., Bratislava, odporcovi v 6/ rade FERA, s. r. o., Bratislava zobrali späť, ako aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Súd uznesením č. k. 10C/190/2000-177 zo dňa 25. 10. 2004, právoplatným dňa 24. 1. 2005, zastavil konanie voči odporcovi v 1/ rade POLNOCHEM, a. s., Bratislava, odporcovi v 6/ rade FERA, s. r. o., ako aj konanie o nariadení predbežného opatrenia. Navrhovateľka I. R.R. po späťvzátí návrhu a po právoplatne zastavenom konaní písomným podaním, doručeným súdu dňa 27. 4. 2004, žiadala, aby súd spojil na spoločné konanie jej návrh zo dňa 26. 4. 2004, doručený súdu dňa 27. 4. 2004, na spoločné konanie. Vec navrhovateľky bola zapísaná pod spisovou značkou 8C/632/2004. Súd uznesením č. k. 10C/190/00-179 zo dňa 25. 10. 2004 spojil na spoločné konanie návrh navrhovateľky I. R. s konaním 10C/190/2000, nakoľko žaloba je totožná s pôvodne podanou žalobou, ide o totožný predmet konania a okruh účastníkov konania.

Súd pred vyhlásením prvého rozsudku vo veci samej ustálil okruh účastníkov konania tak, že I. R., ktorá aj pôvodne bola navrhovateľkou v 1/ rade, túto súd ako navrhovateľku v 1/ rade ponechal v jej procesnom postavení navrhovateľky v 1/ rade, navrhovateľka v 2/ rade bola J. Z., navrhovateľka v 3/

rade bola Q.. H. C. - pôvodne navrhovateľka v 5/ rade, ktorej postavenie bolo zmenené po právoplatnom zastavení konania voči pôvodným navrhovateľom v 3/ a 4/ rade H. R., K.Á. R..

Po späťvzátí návrhu voči pôvodne žalovaným odporcom v 1/ a 6/ rade boli pred rozhodnutím súdu odporca PLAZMONT, s. r. o., v procesnom postavení odporcu v 1/ rade, Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, v procesnom postavení odporcu v 2/ rade, Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, v procesnom postavení odporcu v 3/ rade, Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., v procesnom postavení odporcu v 4/ rade a K. N., v procesnom postavení odporcu v 5/ rade.

Po zrušení časti rozsudku súdu prvého stupňa 10C/190/2000-450 zo dňa 17. 5. 2010 rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/300/2010-538 zo dňa 4. 5. 2011 účastníkmi konania v procesnom postavení navrhovateľiek zostali len navrhovateľka označená v 1/ rade J. Z., E. K.. K. Č.. X, XXX XX V. N.Á. a navrhovateľka v 2/ rade Q.. H. C., E. A. N. XX, E..

Pôvodne navrhovateľka I. R., ktorá v konaní vystupovala v procesnom postavení navrhovateľky v 1/ rade, dňa 10. 4. 2013 zomrela. Na jej miesto podľa ustanovenia § 107 ods. 3 O. s. p. nevstúpila do konania jediná dedička - jej dcéra, dedička v 1. dedičskej skupine K. L., ktorá dedičstvo neodmietla. Dcéra zosnulej pani I. R. na dopyt súdu zo dňa 15. 10. 2013, podaním doručeným súdu dňa 8. 11. 2013 oznámila, že do konania, po nebohej I. R., nevstupuje.

Súd uznesením č. k. 10C/190/2000-651 zo dňa 25. 3. 2014 konanie o návrhu navrhovateľky v prvom rade I. R. zastavil.

Taktiež na strane žalovaných odporcov došlo k zmene okruhu účastníkov konania, a to v dôsledku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý návrh voči pôvodne označenému odporcovi v 3/ rade: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a voči odporcovi v 4/ rade: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., zamietol a ktorý bol v tomto smere potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ako aj v dôsledku procesného úkonu navrhovateľiek po zrušení časti rozsudku, ktoré návrh voči odporcovi - právnickej osobe PLAZMONT, s. r. o., písomným podaním doručeným súdu dňa 16. 4. 2014, zobrali späť.

Súd uznesením č. k. 190/200-661 zo dňa 5. 6. 2014 konanie voči právnickej osobe PLAZMONT, s. r. o., ktorá vystupovala po procesných zmenách opísaných vyššie, pred rozhodnutím súdu rozsudkom č. k. 10C/190/2000-450, pôvodne v procesnom postavení ako odporca v 1/ rade zastavil, aj keď odporca Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, nesúhlasil so zastavením konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. 7. 2014.

Žalovanými odporcami sú aktuálne, teraz v záhlaví označení odporcovia, v poradí odporca v 1/ rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava a odporca v 2/ rade K. N., E. B. X, E..

Po zrušení časti rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom odvolacieho súdu predmetom konania je uplatnený nárok navrhovateľiek na náhradu škody voči žalovaným odporcom v 1/ a 2/ rade podľa miery ich zavinenia, ako aj nárok na zaplatenie príslušenstva z priznanej náhrady škody, ktorý bol navrhovateľkami uplatnený len vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade. Odporca v 1/ rade, po zrušení časti rozsudku, spochybnil výšku uplatnenej náhrady škody navrhovateľkami.

Súd prvého stupňa po zrušení časti rozsudku vo veci nariadil uznesením, č. k. 10C/190/2000-576 zo dňa 1. 8. 2012 znalecké dokazovanie, znalcom z odboru Bytové zariadenie, odvetvia Nábytok, bytové doplnky a odboru Elektronika, Odvetvia Elektro - energetické stroje a zariadenia a Odhad hodnoty elektronických zariadení. Vyhotovením písomného znaleckého posudku súd poveril znalca Q.. N. V..

Znalec súdu doručil písomný znalecký posudok č. 1/2013. Úlohou znalca bolo určiť všeobecnú hodnotu poškodených vecí, ktorých vlastníčkami boli navrhovateľky v 1/ a 2/ rade, ktoré boli protiprávne vystahované z bytov navrhovateľiek, nachádzajúcich sa v bytovom dome na G. M. Č.. X G. E., dňa 18. 3. 1998, ktoré v dôsledku konania pracovníkov spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., (pôvodne odporcu v 1/

rade, ktorého súd v pôvodnom rozsudku zaviazal na náhradu škody) boli znehodnotené, poškodené, resp. úplne zničené.

Znalec určil hodnotu hnuiteľných vecí, ktorých vlastníčkou pred ich poškodením a zničením bola navrhovateľka v 1/ rade, v sume 23.120,- eur s DPH a hodnotu hnuiteľných vecí, ktorých vlastníčkou pred ich poškodením a zničením bola navrhovateľka v 2/ rade, v sume 16.080,- eur s DPH.

Účastníci konania k obsahu znaleckého posudku námietky nemali.

Navrhovateľky písomným podaním, doručeným súdu dňa 28. 3. 2014, neodstránili všetky vady podania. Týmto podaním špecifikovali len výšku žiadanej nemajetkovej ujmy.

Súd uznesením č. k. 10C/190/2000-661 zo dňa 5. 6. 2014 pripustil zmenu petitu návrhu. Predmetným uznesením súd, tak ako uviedol vyššie, pri ustálení okruhu účastníkov konania aj zastavil konanie voči pôvodne žalovanému odporcovi v 1/ rade - PLAZMONT, s. r. o.

Úlohou súdu prvého stupňa po zrušení rozsudku odvolacím súdom bolo riadiť sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd na základe právneho názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade vec právne posúdil v zmysle článkov Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a podporne v zmysle ustanovenia § 20 zákona č. 58/1969 Zb. podľa Občianskeho zákonníka, v zmysle ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

Z obsahu listu riaditeľa Úradu kontroly Ministerstva vnútra SR Č. p: K-593/Sť-98 Ký zo dňa 7. 8. 1998, založeného na čísle listu 64 spisu vyplýva, že navrhovateľke v 2/ rade bolo oznámené na jej osobnú sťažnosť zo dňa 9. 6. 1998 voči postupu pracovníka Odboru kontroly Krajského riaditeľstva PZ Bratislava vo veci prešetrenia sťažnosti na konanie policajtov OO PZ Staré mesto - západ, že Úrad kontroly ministra vnútra SR vykonal prešetrenie postupu ako aj rozhodnutia vo veci. Prešetrením bolo zistené pochybenie zo strany pracovníka Odboru kontroly KR PZ Bratislava, ktorý nedostatočne prešetril a nesprávne uzatvoril sťažnosť navrhovateľky v 2/ rade ako neoprávnenú. Túto sťažnosť mal vyhodnotiť ako oprávnenú, nakoľko postup policajtov dňa 18. 3. 1998 na Vansovej ul. v Bratislave bol nesprávny. Opakovaná sťažnosť bola uzatvorená ako opodstatnená. Riaditeľ Úradu kontroly MV SR ďalej vo svojej odpovedi uviedol, že voči zodpovedným budú príslušným nadriadeným prijaté adekvátne opatrenia, taktiež, že budú prijaté opatrenia na zamedzenie zistených nedostatkov. Z listu bývalého ministra vnútra SR G. I. zo dňa 9. 4. 2001, Č. p: KM-71/Sť-2001, založeného na čísle listu spisu 67, adresovaného predsedovi Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť G. I. vyplýva, že po opakovaných prešetreniach postupu príslušníkov Policajného zboru SR na základe sťažností navrhovateľiek bolo zistené, že policajti Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ, ktorí boli vyslaní na Vansovú ul. č. 1 v Bratislave v dobe, keď prebiehalo vysťahovanie nájomníkov (navrhovateľov v prejednávanej veci), si nedostatočne preštudovali predložené uznesenie Obvodného súdu Bratislava pod č. k. 8Nc/53/98-4 o nariadení predbežného opatrenia. Toto uznesenie oprávňovalo majiteľov nehnuteľnosti len na vstup do bytov nájomníkov na čas nevyhnutný k odstráneniu závady úniku plynu a prác s tým súvisiacich, ale nie na odvoz majetku nájomníkov z ich bytov. Táto časť sťažnosti, ktorá sa dotýkala postupu príslušníkov PZ bola vyhodnotená v súlade so zákonom NR SR č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach ako opodstatnená. S nesprávnym úradným postupom týchto príslušníkov pri výkone služby boli na porade Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ oboznámení všetci policajti. Voči dotknutým policajtom boli prijaté disciplinárne opatrenia, v disciplinárnej právomoci Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I.

Súd ustálil, že nečinnosťou privolaných príslušníkov OO PZ SR došlo k vzniku škody na majetku navrhovateľiek (t. j. J. Z. A. Q.. H. C.) v rozsahu 50 % na tom skutkovom základe, že privolaní príslušníci OO PZ SR, ak by riadne a včas zasiahli, nemohli by pracovníci pôvodne žalovaného odporcu PLAZMONT, s. r. o., pristúpiť k neoprávnenému vysťahovaniu hnuiteľných vecí z bytov navrhovateľiek a nedošlo by k ich znehodnoteniu v rozsahu, že nemohli byť navrhovateľkami používané. Niet teda pochýb o pasívnej vecnej legitímácii odporcu v 1/ rade, vzhľadom na citovaný právny názor odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, vyslovenými v pôvodnom

rozsudku. Príslušníci OO PZ SR z úradnej povinnosti mali zabrániť neoprávnenému vystaňovaniu navrhovateľiek a ich hnutelných vecí z bytového domu na Vansovej ul. č.1 v Bratislave.

Súd sa po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom nestotožnil s obranou odporcu v 1/ rade, že privolaní príslušníci OO PZ SR nemali možnosť dostatočne sa oboznámiť s obsahom predbežného opatrenia, v dôsledku čoho ich konanie nie možné definovať ako nesprávny úradný postup, v súvislosti s ktorým by navrhovateľkám vznikla škoda na ich majetku.

Súd zaviazal žalovaného odporcu v 1/ rade na náhradu škody v prospech navrhovateľky v 1/ rade (J. Z.) vo výške 11.560,- eur, na náhradu škody v prospech navrhovateľky v 2/ rade (Q.. H. C.) vo výške 8.040,- eur. Priznané nároky predstavujú 50 % uplatnených nárokov navrhovateľiek na náhradu škody, nakoľko aj keď ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného odporcu v 1/ rade - rovnakou mierou, a to nekonaním príslušníkov OO PZ SR, prispel k vzniku škody na strane navrhovateľiek, ako aj pôvodne žalovaný odporca PLAZMONT, s. r. o., voči ktorému však konanie je zastavené, v dôsledku čoho už súd jeho zodpovednosť za vznik škody nemohol skúmať. Vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade boli naplnené všetky tri predpoklady vzniku jeho zodpovednosti za vznik škody, ktorej náhrady sa navrhovateľky v konaní voči žalovanému odporcovi v 1/ rade domáhajú z titulu nesprávneho úradného postupu. Naplnenie predpokladov zodpovednosti odporcu v 1/ rade za vznik škody na majetku navrhovateľiek nespochybnil ani odvolací súd, tak ako je uvedené vyššie v odôvodnení rozsudku.

V konaní bola zisťovaná len výška škody - ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch. Súd mal za preukázaný nesprávny úradný postup príslušníkov OO PZ SR v rozsahu opísanom vyššie.

Súd v konaní mal preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody na strane navrhovateľiek a nesprávnym úradným postupom OO PZ SR nakoľko, tak ako súd uviedol vo svojom odôvodnení, zhodne s odôvodnením odvolacieho súdu, práve nečinnosť privolaných príslušníkov OO PZ SR - ktorá bola vyhodnotená ako nesprávny úradný postup v rozsahu uložených povinností príslušníkom PZ SR zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore spôsobila to, že pracovníci právnickej osoby PLAZMONT, s. r. o., svojim protiprávnym konaním spôsobili navrhovateľkám škodu poškodením a zničením ich hnutelných vecí, ktoré dňa 18. 3. 1998 vystaňovali z prenajatých bytov a privolaní príslušníci OO PZ SR im v ich protiprávnom konaní nezabránil, hoci tak mali urobiť.

Navrhovateľky po zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa v zmysle ich návrhu doručeného súdu dňa 16. 4. 2014, ktorým sa domáhali pripustenia zmeny petitu návrhu (ktorému súd vyhovel citovaným uznesením č. k. 10C/190/2000-661 vyššie) žiadali, aby súd zaviazal odporcu v 1/ rade na náhradu škody v sumách vyčíslených spolu s príslušenstvom od dňa 18. 3. 1998 vo výške 17,6 %, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd návrh navrhovateľiek, ktorým si v konaní po prvýkrát uplatnili aj úrok z omeškania zo žalovaných súm zamietol, nakoľko odporca v 1/ rade sa do omeškania s vyplatením náhrady škody v prospech navrhovateľiek nemohol dostať, nakoľko výška škody bola ustálená až v súdnom konaní po nariadení znaleckého dokazovania, predmetom ktorého bolo zistenie ceny hnutelných vecí vlastníčkami ktorých boli navrhovateľky. Navrhovateľky výšku škody v konaní ustálil až na základe vysloveného záveru súdom ustanoveným znalcom.

Vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade súd návrh právne posúdil v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka.

Súd návrh voči odporcovi v 2/ rade ako nedôvodný opäť zamietol. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu bol povinný skúmať mieru zavinenia odporcu v 2/ vo vzťahu k vzniku škody na majetku navrhovateľiek. Súd pri skúmaní miery zavinenia odporcu v 2/ rade taktiež vychádzal z pripojeného trestného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7T/4/2005, ktorého súčasť tvorí vyšetrovací spis ČVS: KUJP-22/OVEK-2003 Šu.

Po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom, súd prvého stupňa vo veci doplnil dokazovanie, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, za účelom zistenia miery zavinenia odporcu v 2/ rade.

Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu mal súd preukázané, že Krajský úrad justičnej polície PZ v Bratislave uznesením č. k. ČVS: KUJP-22/OVEK-2003 Šu zo dňa 31. 1. 2003 začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa §205 ods. 1, 5 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2

Trestného zákona, pretože doposiaľ neznámi páchatelia, konajúci v prospech spoločnosti PLAZMONT, spol. s r. o., v úmysle seba na škodu cudzieho majetku obohatiť, uzavreli dňa 11. 6. 1998 na neznámom mieste v Bratislave, ako predávajúci, kúpnu zmluvu so spoločnosťou POLNOCHEM, a. s., na základe ktorej odpredali spoločnosti POLNOCHEM, a. s., nehnuteľnosť na Vansovej ul. č. 1 v Bratislave za sumu 14.000.000,- Sk, pričom kupujúceho pri podpise zmluvy uviedli do omylu tým, že v kúpenej zmluve uviedli, že na predmetnú nehnuteľnosť sa neviažu žiadne vecné práva tretej osoby a iné ťarchy a taktiež kupujúcemu zamlčali skutočnosť, že k bytom nachádzajúcim sa v predmetnej nehnuteľnosti existujú platné nájomné zmluvy nájomníkov, čím takto svojim konaním spôsobili spoločnosti POLNOCHEM, a. s., škodu v uvedenej výške. V predmetnom uznesení okrem iného je konštatované, že zástupcovia spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., pod zámienkou rekonštrukcie obytného domu z neho vysťahovali jeho nájomníkov, aj keď mali uzavreté v tom čase platné nájomné zmluvy. Nehnuteľnosť následne odpredali dňa 11. 6. 1998 spoločnosti POLNOCHEM, a. s.

Krajský úrad justičnej polície PZ v Bratislave dňa 25. 3. 2003 vydal uznesenie č. k. ČVS: KUJP-22/OVEK-2003 Šu, v zmysle ktorého bolo začaté, podľa ustanovenia § 160 ods. 1 Trestného poriadku, trestné stíhanie a súčasne, podľa ustanovenia §163 ods. 1 Trestného poriadku, bol stíhaný K. N. - odporca v 2/ rade ako obvinený za trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, 5 Trestného zákona a súčasne bol stíhaný N. Z. ako obvinený za trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, 5 Trestného zákona a za trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu mal súd ďalej preukázané, že vyšetrovateľ Krajského úradu justičnej polície PZ v Bratislave dňa 16. 10. 2003 pod č. k. ČVS: KÚJP-22/OVEK-2003 Šu podal návrh na podanie obžaloby na K. N., pretože obvinený K. N., ako majiteľ a konateľ spoločnosti PLAZMONT, spol. s r. o., so sídlom na Budovateľskej ul. č. 31 v Bratislave, po predchádzajúcej spoločnej dohode s N. Z., Y. XX. XX. XXXX, v úmysle seba na škodu cudzieho majetku obohatiť, uzavreli dňa 11. 06. 1998 na neznámom mieste v Bratislave v mene spoločnosti PLAZMONT, spol. s r. o., ako predávajúci kúpnu zmluvu so spoločnosťou POLNOCHEM, a. s., na základe ktorej odpredali spoločnosti POLNOCHEM, a. s., nehnuteľnosti na Vansovej ul. č. 1 v Bratislave za sumu 14 mil. Sk, pričom kupujúceho pri podpise zmluvy uviedli do omylu tým, že v kúpnej zmluve uviedli, že na predmetnú nehnuteľnosť sa neviažu žiadne vecné práva tretej osoby ani iné ťarchy a taktiež kupujúcemu zamlčali skutočnosť, že k bytom nachádzajúcim sa v predmetnom dome, existujú platné nájomné zmluvy nájomníkov, čím takto svojim konaním spôsobili spoločnosti POLNOCHEM, a. s., škodu vo výške 14 mil. Sk a poškodeným nájomníkom (navrhovateľke v 1/ rade, navrhovateľke v 2/ rade a ostatným menovaným poškodeným) ujmu na ich právach súvisiacich s užívaním predmetných bytov, teda obvinený K. N. po spoločnej predchádzajúcej dohode s N. Z. seba na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že iného uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a súčasne inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že ho uviedol do omylu, čím spáchal trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z obsahu trestného spisu, vedeného Krajským súdom v Bratislave, pôvodne sp. zn. 7T/7/2003, neskôr sp. zn. 7T/4/05, mal súd preukázané, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave doručil Krajskému súdu v Bratislave dňa 18. 11. 2003 obžalobu pod č. k. 2Kv/21/03-66 zo dňa 11. 11. 2003 na obvineného K. N. v rozsahu vymedzeného skutku uvedeného vyššie. Vec bola uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7T/7/03 zo dňa 25. 03. 2004 vrátená krajskému prokurátorovi na došetrenie, za účelom odstránenia procesných pochybení. Uznesením NS SR sp. zn. 3To/29/2004 zo dňa 9. 9. 2004 bolo napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zrušené v celom rozsahu a trestné stíhanie voči obvinenému K. N. bolo zastavené. Následne NS SR vydal rozsudok sp. zn. 1Tzo/V1/2005 dňa 30. 5. 2005, ktorým konštatoval, že uznesením NS SR z 9. 9. 2004 sp. zn. 3To/29/2004 bol porušený zákon v prospech obvineného K. N., predmetné uznesenie bolo zrušené ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25. 3. 2004 sp. zn. 7T/7/03 a bolo prikázané Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z obsahu pripojeného trestného spisu mal súd preukázané zo zápisnice z hlavného pojednávania, konanom na Krajskom súde v Bratislave dňa 2. 2. 2006 - 3. 2. 2006, že navrhovateľky v 1/ a 2/ rade (ako aj ďalší poškodení) neboli uznesením, s nárokmi na náhradu škody, do trestného konania pripustení.

Z obsahu trestného spisu mal súd preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo výroku o treste a o povinnosti obžalovaného písomne sa ospravedlniť spoločnosti Fera, s. r. o., za spôsobenú škodu, bol rozsudkom NS SR sp. zn. 3To/8/2010 zo dňa 16. 2. 2011 zrušený a na základe § 259 ods. 3 Trestného poriadku podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. e/, j/, § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona bol uložený odporcovi v druhom rade trest odňatia slobody na jeden rok, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Význam rozhodnutia v trestnom konaní pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je ten, že rozhodnutím v trestnom konaní je rozhodnuté o vine obžalovaného s tým dôsledkom, že podľa ust. § 135 ods. 1 O. s. p. je súd v občianskoprávnom konaní výrokom o vine a treste viazaný ako aj tým, či sa škoda, resp. obžalovaný dopustil konania, ktoré naplňa skutkovú podstatu niektorého z trestných činov, ktorými spáchaním by spôsobil majetkovú škodu poškodeným.

Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 O. Z. sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ustanovenia §106 ods. 2 O. Z. najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov od dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 O. Z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania, po zrušení časti rozsudku uviedol, že odporca v 2/ rade bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 11. 6. 1998 na presne nezistenom mieste v Bratislave, po predchádzajúcej dohode s ďalšou trestne zodpovednou osobou, v úmysle získať finančné prostriedky, uzavrel v mene spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., ako jej konateľ, kúpnu zmluvu so spoločnosťou POL'NOCHEM, a. s., ktorou odpredal spoločnosti POL'NOCHEM, a. s., nehnuteľnosť na Vansovej ulici č. 1 v Bratislave za sumu 14 mil. Sk, pričom kupujúcemu zatajil skutočnosť, že nehnuteľnosť je zaťažená právami iných osôb, a to platnými nájomnými zmluvami nájomníkov, v dôsledku čoho novovzniknutej spoločnosti Fera, s. r. o., vznikla škoda vo výške 3.673.000,- Sk, ktorá sumu vyplatila nájomníkom za zánik práva užívania bytov a skončenie nájmu v predmetnej nehnuteľnosti. Z citácie časti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7T/4/05 zo dňa 10. 9. 2008 nevyplýva, že by bol odporca v 2/ rade, ako fyzická osoba, odsúdený pre spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody, resp. pre spáchanie iného trestného činu, v súvislosti s ktorým by boli navrhovateľky poškodené na svojom majetku.

Odsúdenie konateľa právnickej osoby v trestnom konaní nemá vplyv na posúdenie jeho pasívnej legitímácie v občianskoprávnom konaní o náhradu škody. Konanie konateľa spoločnosti je konaním spoločnosti, podľa ustanovenia § 420 ods. 2 O. Z. Konateľ spoločnosti za škodu takto spôsobenú nezodpovedá, účinky a dôsledky tohto správania sa pripočítajú spoločnosti (Občiansky zákonník pre prax komentár, vydavateľstvo EUROUNION, spol. s r. o.).

V konaní nebolo preukázané, že by odporca v 2/ rade konal tak, že by jeho konanie mohlo byť posúdené ako exces, v dôsledku ktorého bola škoda spôsobená, nakoľko nebolo preukázané, že by odporca v 2/ rade sledoval vlastné záujmy či potreby.

Súd návrh navrhovateľiek (J. Z. A. Q.. H. C.) vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade zamietol, nakoľko neboli preukázané, vo vzťahu k jeho osobe, základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, ktorej náhrady sa voči odporcovi v 2/ rade, podľa miery jeho zavinenia, navrhovateľky domáhali.

Tak ako súd uviedol vyššie, odporca v 2/ rade, aj keď bol odsúdený pre úmyselný trestný čin, tento trestný čin nespáchal vo vzťahu k navrhovateľkám, ktorým by v súvislosti s týmto trestným činom vznikla škoda na ich hnuťnom majetku. Odporca v 2/ rade vystupoval vo vzťahu k navrhovateľkám ako aj vo vzťahu k tretím osobám ako konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., ktorá nesie zodpovednosť za vznik škody na hnuťných veciach, ktorých vlastníčkami boli navrhovateľky v 1/ a 2/ rade. Odporca ako fyzická osoba neporušil právnu povinnosť vo vzťahu k navrhovateľkám, nebolo preukázané zavinenie odporcu v 2/ rade a ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti odporcu v 2/ rade a uplatnenou škodou navrhovateľkami v konaní. Samy navrhovateľky počas vyšetrovania skutku,

aj počas ich výsluchu na pojednávaní konanom dňa 24. 2. 2010, ako aj na pojednávaniach po zrušení časti rozsudku súdu prvého stupňa uviedli, že odporcu v 2/ rade pri vypratávaní bytov nevideli, rozprávali len s N. Z.. Odporca v 2/ rade svojim konaním, ako fyzická osoba, neporušil svoju právnu povinnosť v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný odporca v 2/ rade, ako fyzická osoba, nebol v žiadnom právnom vzťahu s navrhovateľkami. Odporca v 2/ rade, tak ako súd uviedol vyššie, nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní ako bývalý spoločník a konateľ spoločnosti POLNOCHEM, s. r. o.

Súd prvého stupňa dodal, že pôvodne žalovaný odporca spoločnosť PLAZMONT, s. r. o., svojim konaním porušil prevenčnú povinnosť zakotvenú v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka, porušil svoju právnu povinnosť prenajímateľa (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Spoločnosť PLAZMONT, s. r. o., mala pred zahájením rekonštrukčných prác na bytovom dome, nachádzajúceho sa na Vansovej ulici v Bratislave, postupovať v súlade s ustanovením § 711 ods. 1 písm. e/ Občianskeho zákonníka, platného a účinného v rozhodnom období. Mala doručiť navrhovateľkám s prívolením súdu výpoveď z nájmu bytov z dôvodu havarijného stavu bytového domu, ohrozujúceho zdravie nájomcov, vyžadujúceho si jeho celkovú rekonštrukciu a v zmysle ustanovenia § 712 Občianskeho zákonníka bola povinná navrhovateľkám poskytnúť bytovú náhradu, nakoľko tento nárok navrhovateľkám by vznikol. Nebola oprávnená byty navrhovateľiek v rozpore s platnou právnu úpravou vypratať bez poskytnutia bytovej náhrady, tak fakticky nájomný vzťah ukončiť, a vôbec nebola oprávnená hnuť majetok navrhovateľiek bez ich vedomia vysťahovať a značnú časť poškodiť. Svojím konaním naplnila táto spoločnosť atribúty vzniku škody na majetku navrhovateľiek.

Z dokazovania vyplynulo, že odporca v 2/ rade mal splatený vklad do obchodnej spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., v celej svojej výške a okamihom splatenia vkladu v celej výške zaniklo jeho ručenie za záväzky pôvodne žalovaného odporcu PLAZMONT, s. r. o.

Súd o náhrade trov konania nerozhodol s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie navrhovateľky J. Z. A. Q.. H. C. a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a návrh navrhovateľky v 1/ rade o náhradu škody vo výške 20.808,- eur voči odporcovi v 1/ rade priznal, vrátane uplatneného úroku z omeškania, zo žalovanej sumy vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998 ako aj priznať navrhovateľke J. Z. náhradu škody vo výške 2.312,- eur voči odporcovi v 2/ rade. Zároveň, pokiaľ sa týka navrhovateľky Q.. H. C., aby tejto bol priznaný návrh na náhradu škody vo výške 14.472,- eur voči odporcovi v 1/ rade, vrátane 17,6 % ročného úroku od 18. 3. 1998, ako aj, aby zároveň súd priznal náhradu škody vo výške 1.608,- eur voči odporcovi v 2/ rade.

Uviedli, že nesúhlasia s názorom súdu prvého stupňa, že odporca v 1/ rade a pôvodne žalovaný odporca PLAZMONT, s. r. o., sa na škode spôsobenej navrhovateľkám podieľali rovnakou mierou. Podľa ich názoru má rozhodujúci podiel viny odporca v 1/ rade, a to nekonaním príslušníkov Okresného oddelenia Policajného zboru Staré mesto - západ, ktorý o situácii v období od januára do marca 1998 vedeli, navrhovateľky ich viackrát kontaktovali, a žiadali o pomoc, keď bola ničená elektoinštalácia, rozvod plynu, vody, vylámané vchodové dvere. Dňa 4. 3. 1998 im bol znemožnený vstup do domu, pričom polícia ich odmietla uviesť do objektu a bytov, pričom navrhovateľky zostali na ulici, bez možnosti čokoľvek si z bytov zobrať. Dňa 18. 3. 1998 polícia nekonala v súlade s platnými predpismi a nezasiahla pri násilnom vniknutí do bytov a ich vypratávaní. Z predbežného opatrenia Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 8Nc/53/98-4 bolo jasné, že navrhovateľkám bolo umožnené byty sprístupniť a nie ich bez právneho titulu násilím otvoriť, vypratať a časť majetku zničiť rozkradnúť a spáliť. Uviedli, že proces reštitúcie bol zmanipulovaný, tiež jednou z príčin postupu polície mohla byť aj skutočnosť, že predchádzajúci vlastník nehnuteľnosti bol 18-ročný syn pracovníčky právneho oddelenia Ministerstva vnútra SR. Úrad kontroly MV SR vyhodnotil postup policajtov OO PZ Staré Mesto - západ ako nesprávny a sťažnosť navrhovateľiek bola uzatvorená ako opodstatnená. Následné porušenie predpisov zo strany policajtov ich nesprávny úradný postup a porušenie základných povinností policajta konštatujú vo svojich listoch bývalí ministri vnútra V. I., Q. Š.Q., G. I., ako aj generálny prokurátor SR N. J., vo svojom stanovisku IV/1Gpt 847/00-280 zo dňa 9. 5. 2003 pre predsedu výboru NR SR pre ľudské práva a národnostné postavenie žien V. Y. Q. K.. I. G. v liste ministrovi vnútra SR z 30. 6. 2000. Nesúhlasili s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že príslušenstvo ku škode im nebolo priznané. Uviedli, že je nepochybné, že škoda

vznikla dňa 18. 3. 1998 a od tej doby majetok navrhovateľky nemohli užívať. Preto si uplatňujú nárok na príslušenstvo, ktoré spresnil súdny znalec a to vo výške 17,6 % odo dňa 18. 3. 1998.

Súd prvého stupňa podľa nich nesprávne vyhodnotil postavenie odporcu v 1/ rade len ako jediného vlastníka a konateľa pôvodne žalovanej spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., nie ako fyzickej osoby. Spoločnosť sa podľa názoru súdu rovnakou mierou podieľala na vzniku škody na strane navrhovateľiek ako odporca v 1/ rade. Odporca v 2/ rade bol v čase od 26. 1. 1998 do 8. 7. 1998 jediným vlastníkom a konateľom spoločnosti PLAZMONT, s. r. o. Dňa 4. 3. 1998 inicioval v bytovom dome únik plynu, čo privolaná špecializovaná jednotka hasičského zboru nepotvrdila a odmietla násilne vniknúť do bytov navrhovateľiek. Napriek tomu, že plyn neunikal, podal odporca v 2/ rade dňa 16. 3. 1998 na OS BA I návrh na nariadenie predbežného opatrenia a ráno 18. 3. 1998 si ho osobne v čistopise prevzal a doručil ho na OO PZ BA Staré mesto - západ, ako aj osobe, ktorú poveril vypratať byty. Tým zneužil a zabezpečil protiprávne násilné vniknutie do bytov a ich vypratanie, pričom časť majetku bola rozkradnutá, časť bola zničená, spálená a zvyšok ku ktorému sa navrhovateľky dostali na jeseň 1998 bol prakticky nepoužitý. Odporca v 2/ rade konal cielene s úmyslom dom ako prázdny predať a obohatiť sa, a teda koná v rozpore s dobrými mravmi. Odporca v 2/ rade nikdy nemal v úmysle rekonštruovať bytový dom na Vansovej ulici č. 1. Odporca v 2/ rade, ako jediný vlastníka a konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., bol odsúdený za trestný čin podvodu ako fyzická osoba lebo uzavrel kúpnu zmluvu so spoločnosťou POLNOCHEM, a. s., Bratislava, ktorou predal nehnuteľnosť na Vansovej ulici č. 1 ako prázdnu a zatajil, že je zaťažená právami iných osôb - platnými nájomnými zmluvami navrhovateľiek. Tým spôsobil novovzniknutej firme FERA, s. r. o., škodu vo výške 3.673.000,- Sk, ktorá túto sumu vyplatila nájomníkom za zánik práva užívania bytov. Navrhovateľky nemohli odporcu v 2/ rade vidieť pri neoprávnenom vniknutí do ich bytov, nakoľko od 4. 3. 1998 boli surovo vyhodené na ulicu a prístup do domu a bytov im bol znemožnený.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie i odporca v 1/ rade a žiadal, aby návrh navrhovateľiek v časti povinnosti odporcu v 1/ rade zaplatiť navrhovateľke J. Z. sumu 11.560,- eur a navrhovateľke Q.. H. C.H. sumu 8.040,- eur zamietol a v časti, ktorej súd návrh voči odporcovi v 1/ rade zamietol, potvrdil. Alternatívne odporca v 1/ rade žiadal, aby odvolací súd predmetný rozsudok v časti povinnosti odporcu v 1/ rade zaplatiť navrhovateľke J. Z. sumu 11.560,- eur a navrhovateľke J. Z. titulom náhrady škody sumu 8.040- eur zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a v časti, ktorej súd návrh voči odporcovi v 1/ rade zamietol, potvrdil.

Odporca v 1/ rade poukázal na ust. § 18 zák. č. 58/1969 Zb. a zdôraznil, že dôkazné bremeno je na navrhovateľovi, ktorý má povinnosť preukázať nesprávny úradný postup, existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Namietal, že nie je zrejmé z akých skutkových alebo právnych skutočností súd prvého stupňa vychádzal, keď konštatoval, že práve odporca v 1/ rade zodpovedá navrhovateľkám za škodu v rozsahu 50 %. Ak súd prvého stupňa uvádza, že nečinnosť privolaných príslušníkov PZ spôsobila, že pracovníci právnickej osoby PLAZMONT, s. r. o., svojim protiprávnym konaním spôsobili navrhovateľkám škodu, je zrejmé, že nekonanie príslušníkov PZ nebolo tým, čo priamo viedlo k vzniku škody a ani sa na jej vzniku nepodieľalo v rovnakej miere.

Príslušníci PZ evidentne neboli tými, kto aktívne spôsobil navrhovateľkám škodu, primárnou príčinou vzniku škody bola aktivita pracovníkov spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., nečinnosť príslušníkov PZ je až v sekundárnom vzťahu ku vzniku škody. Zdôraznil, že je nevyhnutné skúmať príčinnú súvislosť ako predpoklad zodpovednosti štátu za vznik škody atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho, a teda vzťah príčiny a následku musí byť priamy bezprostredný a nestačí ak je iba sprostredkovaný. Nečinnosť príslušníkov PZ bol len jedným z článkov reťazca príčin a následkov, a preto neexistuje priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a zmenšením majetku navrhovateľiek.

Opätovne poukázal na uznesenie odvolacieho súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/185/2013, pričom samotná nečinnosť príslušníkov PZ nebola postačujúca ku vzniku škody.

K odvolaniu navrhovateľiek sa vyjadril odporca v 2/ rade, ktorý navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania, a to 2x voči navrhovateľke v 1/ rade vo výške 474,16 eur a vo výške 394,48 eur. Uviedol, že súd prvého stupňa sa správne vysporiadal s námietkou premlčania zo strany odporcu v 2/ rade, v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie s tým, že odporca v 2/ rade sa žiadnym spôsobom nepodieľal

na neoprávnenom vyst'ahovaní navrhovateliek v 1/ a 2/ rade, ani nikdy nebol odsúdený za trestný čin súvisiaci s týmto konaním voči navrhovateľkám. Tiež neboli naplnené ust. § 420 ods. 1 a nasl. Obč. zák. pri odporcovi v 2/ rade a jeho posúdenie pasívnej legitímácia. Tiež neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

K odvolaniu navrhovateliek sa písomne vyjadril odporca v 1/ rade, ktorý v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateliek zopakoval svoj odvolací petít, pričom zotrval na svojom stanovisku, že príslušníci PZ neboli tými, kto sa aktívne podieľal na vzniku škody, boli to pracovníci spoločnosti PLAZMONT, s. r. o. Opätovne odporca v 1/ rade poukázal na uznesenie odvolacieho súdu v Trenčíne s tým, že zmenšenie majetku navrhovateliek nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom príslušníkov PZ. Za vzniknutú škodu nezodpovedá odporca v 1/ rade, ale pôvodne žalovaná spoločnosť PLAZMONT, s. r. o. V ďalšom odkázal odporca v 1/ rade na svoje odvolanie zo dňa 2. 11. 2015.

K nároku navrhovateliek, týkajúceho sa úroku z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 18. 3. 1998 do právoplatnosti rozsudku vo veci samej, odporca v 1/ rade poukázal na ust. § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., v zmysle ktorého subjektívna premlčacia lehota v dĺžke 3 rokov začína plynúť od momentu kedy sa poškodený dozvedel o škode, t. j. vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a jej rozsah. Navyše nie je potrebné pre začiatok plynutia premlčacej doby, aby poškodený vedel kto za škodu zodpovedá. Škoda v danom prípade vznikla dňa 18. 3. 1998 je nepochybné, že navrhovateľky sa tak o vzniku škody dozvedeli už v tomto čase, nakoľko si nárok na úrok z omeškania uplatnili až v roku 2014 po uplynutí premlčacej lehoty. Preto súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania voči odporcovi v 1/ rade zamietol.

K odvolaniu odporcu v 1/ rade písomne zaslala stanovisko navrhovateľka v 1/ rade, ktorá uviedla, že trvá na odvolaní zo dňa 26. 10. 2015. Uviedla, že ak by polícia konala v zmysle svojho hesla „Pomáhať a chrániť“ postupovala by podľa platných právnych predpisov a nečinne by sa neprizerala na protiprávne konanie zo dňa 4. 3. 1998 a následne zo dňa 18. 3. 1998, k žiadnym škodám by nedošlo.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie navrhovateliek a odporcu v 1/ rade v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p., v spojení s ust. § 214 ods. 2 O. s. p., v nadväznosti na ust. § 156 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateliek a odporcu v 1/ rade nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov.

Súd prvého stupňa po zrušení v časti jeho rozsudku č. k. 10C/190/2000-450 zo dňa 17. 5. 2010 správne ustálil, po tom ako si vymedzil okruh účastníkov konania, konštatoval, že predmetom ďalšieho konania je uplatnený nárok navrhovateliek na náhradu škody voči odporcom v 1/ a 2/ rade, podľa miery ich zavinenia, ako aj nárok na zaplatenie príslušenstva z priznanej náhrady škody.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa po zrušení rozsudku odvolacím súdom, riadil sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu aj vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že súd prvého stupňa neskúmal zodpovednosť odporcu v 5/ rade i ako fyzickej osoby z dôvodu, že táto osoba (odporca v 2/ rade), tak ako to vyplýva z rozsudku NS SR sp. zn. 3To/8/2010 zo dňa 16. 2. 2011, bola právoplatne odsúdená za skutok, tak ako je opísaný v uvedenom rozsudku. Na základe pokynov odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade návrh právne posúdil v zmysle ustanovení Obchodného a Občianskeho zákonníka, a opätovne na návrh voči odporcovi v 2/ rade ako nedôvodný správne zamietol, keď po doplnení dokazovania, okrem výsluchu odporcu v 2/ rade, jeho právneho zástupcu, aj z pripojených listinných dôkazov, a to vyšetrovacieho spisu uznesenia ČVS: ÚJP-22/OVEK-2003-ŠÚ a následne z pripojeného trestného spisu, pôvodne vedeného pod sp. zn. 7T/7/2003 neskôr 7T/4/2005, mal za preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo výroku o treste a povinnosti obžalovaného písomne sa ospravedlniť spoločnosti FERA, s. r. o., za spôsobenú škodu, bol rozsudkom NS SR, sp. zn. 3To/8/2010 zo dňa 16. 2. 2011, zrušený, pričom na základe ustanovenia § 250 ods. 3 Trestného poriadku podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. e/, j/, § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona bol odporcovi v 2/ rade uložený trest odňatia slobody na 1 rok, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súd prvého stupňa konštatoval, že rozhodnutím v trestnom konaní je rozhodnuté o vine obžalovaného a tým dôsledkom je podľa ust. § 135 ods. 1 O. s. p. súd v občianskoprávnom konaní výrokom o vine a treste viazaný, teda je viazaný i tým, či sa škodca, resp. obžalovaný, dopustil konania, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu niektorého z trestných činov, ktorými spáchaním by

spôsobil majetkovú škodu poškodeným. Správne súd poukázal na ust. § 420 ods. 1, 2 a 3 Obč. zák. s tým, že vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade, ako fyzickej osobe, súd prvého stupňa po doplnení dokazovania konštatoval, že odporca v 2/ rade bol uznaný vinným zo zločinu podvodu formou spolupáchateľstva na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej dohode s ďalšou trestne zodpovednou osobou, v úmysle získať finančné prostriedky uzavrel v mene spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., ako jej konateľ kúpnu zmluvu so spoločnosťou POL'NOCHEM, a. s., ktorou odpredal spoločnosti POL'NOCHEM, a. s., nehnuteľnosť na Vansovej ulici č. 1 za sumu 14.000.000,- Sk, pričom kupujúcemu zatajil skutočnosť, že nehnuteľnosť je zaťažená právami iných osôb, a to platnými nájomnými zmluvami nájomníkov, v dôsledku čoho mohlo vzniknutej spoločnosti FERA, s. r. o., vzniknúť škoda vo výške 3.673.000,- Sk z trestného rozsudku Krajského súdu v Bratislave nevyplýva, že by bol odporca v 2/ rade, ako fyzická osoba, odsúdený pre spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody, resp. pre spáchanie iného trestného činu, v súvislosti s ktorým by boli navrhovateľky poškodené na svojom majetku. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ktorý po doplnení dokazovania vylúčil, že by odporca v 2/ rade, ako fyzická osoba, bol odsúdený pre spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody. Je potrebné konštatovať, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení jednoznačne nevyslovil právny názor o zodpovednosti odporcu v 2/ rade, avšak vyslovil, resp. konštatoval, len právny názor v súvislosti s doplnením dokazovania v rozsahu, okrem doposiaľ vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa i doplnením dokazovania, oboznámením sa s trestným konaním a najmä s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 7T/4/2005. Záver súdu prvého stupňa voči odporcovi v 2/ rade odvolací súd považuje za správny. Inými slovami, v konaní na súde prvého stupňa nebolo preukázané, že by odporca v 2/ rade konal tak, že by jeho konanie, ako konanie fyzickej osoby, bolo posúdené ako trestný čin a následne v súvislosti s takýmto konaním by navrhovateľky mali byť poškodené, resp. im vzniknúť škoda, ktorej sa domáhajú v tomto konaní. Správne súd prvého stupňa konštatoval, že vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade neboli preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu porušením jeho právnej povinnosti, ako fyzickej osoby, existencia škody príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti odporcu v 2/ rade, ako fyzickej osoby a škodou a následné zavinenie je v konaní totiž bolo preukázané, že odporca v 2/ rade vystupoval vo vzťahu k navrhovateľkám ako konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., ktorá nesie zodpovednosť na vznik škody na hnutelných veciach, ktorých vlastníčkami boli navrhovateľky. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na podrobné a správne odôvodnenie súdu prvého stupňa (§ 56 ods. 1 Obch. zák., v spojení s ust. § 106 Obch. zák., v spojení s ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. a nasl.).

V priebehu odvolacieho konania dňa 14. 12. 2015 splnomocnený zástupca navrhovateľky v 1/ rade J. Z. zaslal odvolaciemu súdu jej úmrtý list.

Odvolací súd dopytom na dedičské konanie Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zistil okruh dedičov po nebohej J. Z. a to: 1/ P. Z., Y. X. X. XXXX, E. E. - I., W. XXXX/XX A. N.. Z. C., B.. Z., Y. XX. X. XXXX, E. V. N. - V. W., M. B. XXX/XX. Obaja dedičia po nebohej J. Z. boli listom zo dňa 4. 4. 2016 vyzvaní, ako dedičia po nebohej J. Z. Y. XX. X. XXXX, P. XX. XX. XXXX, či súhlasia, ako dedičia, so vstupom do tohto konania, a či trvajú na návrhu pôvodnej navrhovateľky v 1/ rade. V prípade, že na žalobnom návrhu trvajú, zároveň odvolací súd vyzval dedičov, aby odvolaciemu súdu oznámili, či trvajú na odvolaní pôvodnej navrhovateľky v 1/ rade. Obaja právni nástupcovia po pôvodnej navrhovateľke v 1/ rade J. Z., A. L. P. Z. A. N.. Z. C., B.. Z., podaniami zo dňa 12. 4. 2016 oznámili odvolaciemu súdu, že ako dedičia po nebohej J. Z., súhlasia so vstupom do tohto konania a trvajú na návrhu pôvodnej navrhovateľky v 1/ rade, ktorou bola ich matka, t. č. nebohá J. Z., ako aj na podanom odvolaní.

Podľa § 19 O. s. p. spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten komu ju zákon priznáva.

Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti, teda ide o procesnú subjektivitu. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten komu ju zákon priznáva. Zákon teda odkazuje na hmotné právo, pričom otázku hmotnej subjektivity rieši predovšetkým občiansky zákonník v spojitosti s obchodným zákonníkom. Túto spôsobilosť, aj spôsobilosť byť účastníkom konania, majú všetky fyzické osoby (§ 7 ods. 1 Obč. zák.). Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti. Spôsobilosť zaniká smrťou (§ 7 ods. 2 Obč. zák.).

Podľa § 107 ods. 1 O. s. p. ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať. V danom prípade smrťou navrhovateľky v 1/ rade nedošlo k zániku uplatneného práva, tento nárok prechádza na dedičov, a preto odvolací súd vyzval dedičov po nebohej J. Z., či trvajú na jej návrhu a na jej odvolaní. Odvolací súd v súlade s ust. § 107 ods. 3 O. s. p. preto ďalej pokračoval s dedičmi po nebohej J. Z., A. L. P. Z. A. N.. Z. C., ktorí v písomnom podaní zo dňa 18. 5. 2016, doručené dňa 2. 6. 2016 odvolaciemu súdu oznámili, že trvajú na podanom návrhu a zároveň aj na podanom odvolaní pôvodnej navrhovateľky, po ktorej úmrtí vstúpili do konania ako navrhovatelia v 1/ a 2/ rade. Pôvodná navrhovateľka v 2/ rade ďalej vystupuje v predmetnom konaní ako navrhovateľka v 3/ rade.

Nebola dôvodná odvolacia námietka navrhovateľov, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil postavenie odporcu v 2/ rade len ako konateľa pôvodne žalovanej spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., a nie ako fyzickej osoby, keď zdôraznil, že bol to odporca v 2/ rade, keď dňa 18. 3. 1998 osobne v čistopise prevzal a doručil na OO PZ BA Staré mesto - západ a tiež i osobe, ktorú poveril vypratať byty, predbežné opatrenie. Odvolací súd konštatuje, že odporca v 2/ rade tak konal a vystupoval ako konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., nie ako fyzická osoba K. N.. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa k námietke navrhovateľiek, že odporca v 2/ rade, ako jediný vlastník a konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., Bratislava, bol odsúdený za trestný čin podvodu ako fyzická osoba, v danom prípade neobstojí, vzhľadom na vykonané dokazovanie na súde prvého stupňa, vzhľadom na pripojený trestný spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7T/4/2005. Odvolací súd opätovne uvádza, že odporca v 2/ rade vystupoval vo vzťahu k navrhovateľkám ako konateľ spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., ako fyzická osoba neporušil svoju právnu povinnosť v zmysle ust. § 420 ods. 1 Obč. zák., pretože nie odporca v 2/ rade ako fyzická osoba, ale spoločnosť PLAZMONT, s. r. o., mala pred zahájením rekonštrukčných prác na bytovom dome postupovať v súlade s ust. § 711 ods. 1 písm. a/ Obč. zák. doručiť navrhovateľkám s privolením súdu výpoveď z nájmu bytov z dôvodu havarijného stavu, nie odporca v 2/ rade, ale spoločnosť PLAZMONT, s. r. o., mala povinnosť poskytnúť navrhovateľkám bytovú náhradu. To isté sa týka aj samotného predbežného opatrenia, ktoré ukladalo sprístupniť byty na dobu 30 dní. Nešlo o návrh fyzickej osoby na vydanie predbežného opatrenia. Spoločnosť PLAZMONT, s. r. o., zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom. Odporca v 2/ rade, ako spoločník, ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu, zapísaného v Obchodnom registri. Navyše, na základe vykonaného dokazovania, a to i v súvislosti s oboznámením sa s trestným spisom 7T/4/2005, na súde prvého stupňa tento jednoznačne konštatoval, že odporca v 5/ rade sa nijakým spôsobom nepodieľal a nezúčastňoval dňa 18. 3. 1998 na vystaňovaní navrhovateľiek, t. j. odporca v 2/ rade, ako fyzická osoba, sa voči navrhovateľkám nedopustil takého protiprávneho konania, ktorým by porušoval ich domovú slobodu.

Správne preto súd prvého stupňa návrh pôvodnej navrhovateľky (teraz navrhovateľov v 1/ a 2/ rade) a navrhovateľky Q.. H. C. (teraz navrhovateľky v 3/ rade) voči odporcovi v 2/ rade, ako fyzickej osobe, o uplatnenú náhradu škody, vrátane príslušenstva, t. j. 17,6 % úroku od 18. 3. 1998 do zaplatenia zamietol ako nedôvodný.

Pokiaľ sa týka doplnenia dokazovania, vrátane právneho posúdenia nároku navrhovateľky, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil v zmysle Ústavy SR a príslušných ustanovení zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú rozhodnutím orgánu, štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, vrátane zákona č. 171/1993 Z. z. v tom čase platnom platnom znení, t. j. zákona o policajnom zbore.

K odvolacej námietke odporcu v 1/ rade, že primárnou príčinou vzniku škody bola aktivita pracovníkov PLAZMONT, s. r. o., nečinnosť príslušníkov PZ bola až v sekundárnom vzťahu ku vzniku škody, a to i podľa odporcu v 1/ rade i z dôvodu, že príslušníci PZ evidentne neboli tými, kto aktívne spôsobili navrhovateľkám škodu, odvolací súd opätovne poukazuje na odôvodnenie svojho zrušujúceho rozhodnutia, vrátane napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom je konštatované, že odporca v 1/ rade zodpovedá za činnosť jednotlivých policajných útvarov, keď práve privolaní príslušníci PZ SR nedostatočne preverili skutkový stav na mieste samom, neoboznámili sa riadne s obsahom predbežného opatrenia pod č. k. 8Nc/53/1994-4 z 18. 3. 1998, účinne nekonali a nezabránili pracovníkom odporcu (právnickej osobe PLAZMONT, s. r. o.), v ich protiprávnom konaní. Je správne konštatovanie súdu prvého stupňa, že škoda navrhovateľke vznikla v súvislosti s nesprávnym úradným postupom

príslušníkov PZ SR. V mene štátu za tieto orgány je ústredným orgánom štátnej správy Ministerstvo vnútra SR (§ 16 zák. č. 347/1990 Zb. vtedy platnom znení).

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade odvolací súd poukazuje na ust. § 18 ods. 1 vtedy platného zákona č. 58/1969 Zb., v zmysle ktorého zodpovedá štát za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie, uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

V súlade s ust. čl. 46 ods. 3 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb., v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len Ústava SR), každý má právo na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Uvedené ustanovenie posilňuje ustanovenie článku 36 ods. 3 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza listina základných práv a slobôd, podľa ktorého každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu verejnej správy alebo správny úradný postup.

Z citovaných ustanovení je zjavné, že každému sa právnymi predpismi najvyššej právnej sily priznávajú vo vzťahu k orgánom štátnej správy a verejnej správy dve príbuzné, avšak na sebe navzájom nezávislé práva, a to právo na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím a právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom. V danej veci si navrhovatelia voči odporcovi v 1/ rade si uplatňujú právo na náhradu škody, spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Navrhovatelia si uplatňujú právo na náhradu škody voči odporcovi v 1/ rade, z dôvodu nesprávneho úradného postupu príslušníkov PZ. Je pravdou, že zákon upravuje pojem nesprávneho úradného postupu len demonštratívne, k bližšej špecifikácii pojmu došlo na základe judikatúry všeobecných súdov. V súlade s ustálenou judikatúrou k nesprávnemu úradnému postupovi môže dôjsť jednak v rámci rozhodovacej činnosti orgánov štátu, ale aj v rámci činnosti, ktorá nesmeruje k rozhodnutiu. Vo všeobecnosti však za nesprávny úradný postup je potrebné považovať taký postup orgánov štátu, ktorý je v rozpore s pravidlami a podmienkami, ktoré ustanovujú všeobecne záväzné právne predpisy. Všeobecný súd síce nie je oprávnený posudzovať, a to ani z úradnej povinnosti, ani na podnet tretích osôb, skutočností, či určitý postup orgánov činných v trestnom konaní sa má považovať za správny úradný postup, t. j. za zákonný alebo za nesprávny úradný postup, t. j. za nezákonný. Odporca v 1/ rade v odvolacom návrhu namieta, že príslušníci PZ evidentne neboli tými kto aktívne spôsobili navrhovateľkám škodu, keď z dokazovania vyplynulo, že nekonanie príslušníkov PZ nebolo tým, čo priamo viedlo ku vzniku škody. Naopak primárnou príčinou vzniku škody mala byť práve aktivita pracovníkov spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., a nečinnosť príslušníkov až v sekundárnom vzťahu ku vzniku škody. Odvolací súd však v tejto súvislosti poukazuje na vykonané dokazovanie, príloha k č. KČP: KM-2257-3/2003 (informácia o stave konania vo veci násilného vystaňovania obyvateľov obytného domu na Vansovej ulici v Bratislave kde Prezídium PZ zaujalo stanovisko, že pochybenie vedúceho policajnej hliadky OO PZ Bratislava Staré mesto - západ práporčíka Š. R. pri policajnej asistencii v súvislosti s výkonom predbežného opatrenia súdu prvého stupňa voči majiteľom bytov na G. M. Č.. X G. E. dňa 18. 3. 1998 je jednoznačné, keď vtedajší nadriadený tento prípad riešili, a to vyvedení disciplinárnych konsekvencií v zmysle v tom čase platného a účinného zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníka PZ, neskôr zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ. Prešetrenie daného prípadu nesporne potvrdzuje jeho závažné služobné pochybenie pri policajnej asistencii v súvislosti s výkonom citovaného predbežného opatrenia i v súvislosti s prešetrením správnosti konania príslušníkov PZ došlo k benevolencii pri posudzovaní sťažnosťou napadnutého postupu dotknutých policajtov k povrchnosti, ako aj o podcenení závažnosti tejto udalosti a jej dôsledkov, ktoré sa podľa konštatovania Prezídia PZ nepodarilo odstrániť ani do súčasnej doby. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom privolaných príslušníkov PZ sa vyjadroval i predseda výboru vtedajšej Národnej rady SR pre ľudské práva, národnosti V. Y., k rukám ministra vnútra SR Q. Š. v súvislosti s nesprávnym úradným postupom príslušníkov PZ v súvislosti s ich nesprávnym postupom pri asistencii na vystaňovaní nájomníkov domu. Konštatoval, že svojím postupom porušili základné povinnosti policajta podľa ust. § 31 ods. 1 písm. a/ zák. č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ v znení neskorších predpisov, čím sa dopustili disciplinárneho previnenia podľa ust. § 35 ods. 1 tohto zákona. V súlade s citovaným zákonom boli z úrovne OR PZ BA I voči zodpovedným policajtom prijaté disciplinárne opatrenia. Správne súd prvého stupňa poukázal na zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbere a

konštatoval, že privolaní príslušníci PZ, ako aj policajti na jednotlivých úsekoch v rámci organizačnej štruktúry PZ SR, mali účinne konať a mali zabrániť pracovníkom POLNOCHEM, a. s., v ich protiprávnom konaní, ktoré spočívalo vo vypratání navrhovateľiek z ich nájomných bytov práve tým, že odporca v 1/ rade prostredníctvom svojich príslušníkov PZ aktívne nekonal v súlade so zákonom a nezabránil pracovníkom spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., v ich protiprávnom konaní sa v zásadnej miere pričínili na vzniku škody navrhovateľiek. Príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom v súvislosti s odporcom v 1/ rade je daná jeho špecifickým postavením, keď privolaní príslušníci PZ nemuseli sami ničieť a vyhadzovať veci z bytov navrhovateľiek, ale ak nekonali a napriek svojej prítomnosti videli čo robia pracovníci PLAZMONT, s. r. o., a nezasiahli v zmysle svojich zákonných kompetencií, podľa odvolacieho súdu je ich miera zavinenia ustálená vo výške 50 % súdom prvého stupňa správna. Námietať odporcu v 1/ rade v súvislosti k miere zavinenia odporcu v 1/ rade je preto nedôvodná. Súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu doplnil a vykonal dokazovanie. To isté sa týka i odvolacej námietky navrhovateľiek v 1/ a 2/ rade (teraz navrhovateľov v 1/ až 3/ rade), ktoré považovali mieru zavinenia odporcu v 1/ rade omnoho vyššiu. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia súdu prvého stupňa v súvislosti s mierou zavinenia je potrebné doplniť, že priamymi aktérmi na vzniku škody boli pracovníci spoločnosti PLAZMONT, s. r. o., voči tejto spoločnosti však zo strany navrhovateľky došlo k späťvzatiu návrhu a táto spoločnosť už nie je účastníkom konania. Ďalším zúčastneným účastníkom boli príslušníci policajného zboru, ktorí v zmysle svojich kompetencií nezasiahli, následne ich protiprávne konanie bolo riešené v disciplinárnom konaní. Navyše je potrebné zdôrazniť, že otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Jej existenciu zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie je. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmou (ako následkom) a akou skutočnosťou (akou príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Je pravdou, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný a nerušený a ako konštatoval i odporca v 1/ rade, nestačí, že je iba sprostredkovaný. Otázka príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním privolaných príslušníkov PZ a konkrétnou škodou je v danom konkrétnom prípade uvedená vyššie. Privolaní príslušníci PZ nekonali, zamestnancov spoločnosti PLAZMONT, s. r. o. nezastavili v protiprávnom konaní, a teda i napriek tomu, že boli privolaní, nezasiahli v zmysle svojich zákonných kompetencií, rozhodne ide o vecnú súvislosť príčiny a následku v danom konkrétnom prípade, vzhľadom k týmto dôvodom preto konštatovanie súdu prvého stupňa je v zhode so stanoviskom odvolacieho súdu.

K námietke odporcu v 1/ rade v súvislosti s poukázaním na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne odvolací súd uvádza, že toto rozhodnutie nebolo právne záväzným pre rozhodovanie súdu prvého stupňa v predmetnej veci. Keďže v tomto konaní nie je ním právne viazaný.

Správne súd prvého stupňa preto postupoval, keď odporcu v 1/ rade zaviazal zaplatiť pôvodnej navrhovateľke (teraz navrhovateľa v 1/ a 2/ rade) sumu 11.560,- Eur a Q.. H. C. (teraz navrhovateľke v 3/ rade) náhradu škody v sume 8.040,- eur, ktorá bola ustálená na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Nesprávne však súd prvého stupňa posúdil otázku premlčania uplatnených úrokov z omeškania.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pôvodné navrhovateľky si prvýkrát úrok z omeškania uplatňovali písomným podaním zo dňa 14. 4. 2014, doručený súdu prvého stupňa dňa 16. 4. 2014 (č. I. 654), a to návrhom na úpravu petitu, keď okrem istiny si uplatnili voči odporcom (PLAZMONT, s. r. o., SR - Ministerstvo vnútra SR, K. N.) i úrok z omeškania vo výške 17,6 % od 18. 3. 1998 do termínu právoplatnosti rozsudku zo žalovanej istiny.

Právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode (§ 22 ods. 1 veta prvá zák. č. 58/1969 Zb.). Pod pojmom dozvedieť sa o škode sa rozumie vedomosť poškodeného o tom, že mu vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú možno objektívne vyjadriť v peniazoch pre možnosť uplatnenia si nároku na náhradu škody na súde. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a orientačne jej rozsah tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch; nie je potrebné poznať rozsah škody presne (napr. na základe znaleckého posudku). Odvolací súd má za to, že pôvodné navrhovateľky sa o vzniku škody dozvedeli 18. 3. 1998 (t. j. o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú bolo možné vyčíslit' v peniazoch). Podľa § 22 ods. 1 veta prvá zák. č. 58/1969 Zb. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Odvolací súd konštatuje, že toto ustanovenie neuvádza ako predpoklad počiatku behu premlčacej lehoty okrem vedomostí poškodeného o škode i vedomosť

poškodeného o tom, kto za ňu zodpovedá. Táto úprava (jej rozdiel oproti úprave podľa ust. § 106 ods. 1 Obč. zák.) vyplýva z toho, že subjektom zodpovedným podľa zák. č. 58/1969 Zb. je vždy štát (§ 18 a § 25 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb.). Pre zistenie počiatku behu subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle citovaného ustanovenia nie je preto potrebné zaoberať sa vedomosťou poškodeného k osobe škodcu (viď § 18 a § 25 ods. 1 cit. zák.). Otázkou, ktorý orgán vystupuje menom štátu právom upravených v tomto zákone rieši ust. § 25 ods. 2 a § 9 ods. 1 cit. zák. V danej veci odporca v 1/ rade v prvostupňovom konaní podaním zo dňa 26. 11. 2014, doručené súdu prvého stupňa dňa 2. 12. 2014, vzniesol námietku premlčania voči úrokom z omeškania následne na vznesenú námietku premlčania poukázal i na pojednávaní na súde prvého stupňa dňa 16. 2. 2015 (č. l. 695 spisu). Navrhovateľky sa teda v zmysle ust. § 22 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. dozvedeli o škode, keď zistili skutkové okolnosti z ktorých bolo možné dôvodiť vznik škody a orientačne aj jej rozsah tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch. Nebolo potrebné, aby navrhovateľky poznali rozsah výšky škody presne. V súvislosti s podávaním žalôb o náhradu škody postačuje orientačná znalosť výšky škody, nakoľko výška škody sa zisťuje v súdnom konaní a definitívny záver o nej je obsahom až po právoplatnom rozhodnutí.

Nie je správny záver súdu prvého stupňa v súvislosti s odôvodnením jeho rozhodnutia, týkajúceho sa príslušenstva, t. j. úroku z omeškania zo žalovaných súm, v ktorej časti bol návrh pôvodných navrhovateľiek zamietnutý, keď odôvodnením zamietnutia úroku z omeškania mala byť skutočnosť, že odporca v 1/ rade sa do omeškania z vyplatením náhrady škody v prospech navrhovateľiek nemohol dostať, nakoľko výška škody bola ustálená až v súdnom konaní po nariadení znaleckého dokazovania. Takéto dôvody súdu prvého stupňa sú neprávne. Navyše sa súd prvého stupňa nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania odporcu v 1/ rade v priebehu prvostupňového konania. Pokiaľ teda navrhovateľky za deň vzniku škody označili dátum 18. 3. 1998, v súlade s ust. § 22 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. začala bežať premlčacia lehota odo dňa, keď sa navrhovateľky dozvedeli o tom, že im vznikla škoda, t. j. od 18. 3. 1998 všetky nároky z titulu náhrady škody, vrátane úroku z omeškania si mohli uplatniť do 18. 3. 2001. Pokiaľ si príslušenstvo, t. j. úrok z omeškania navrhovateľky uplatnili dňa 16. 4. 2014 je potrebné uviesť, že takýto návrh bol navrhovateľkami doručený po uplynutí premlčacej doby a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania odporcom v 1/ rade odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa na túto skutočnosť bol povinný prihliadať. Odvolací súd preto i v časti úrokov z omeškania rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, avšak z iných právnych dôvodov.

O trovách odvolacieho konania rozhodne, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s ust. § 224 ods. 4 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.